

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HEIMDAL

MEDLEMSBLAD · FOR · FORENINGEN · HEIMDAL

NR. 6

DECEMBER · 1915

1. AARG.

Ungdom og Kammeratskab.

Ungdomstiden er Livets skønneste Tid, da er Evnerne friske, og der er mange Muligheder for, at man kan faa dem udviklet og blive dygtig til at optage en virksom Manddomsgerning. Der er desværre altfor mange unge Mennesker, der skændigt misbruger deres Ungdom, idet de ødelægger eller vanrøgter deres medfødte Begavelse.

Det er sørgeligt at træffe en Ungdom paa Gaderne, der bærer Præget af at være huskandt med alle Livets Laster, og trist er det at se en ellers frisk og frejdig Ungdom bukke under for Værtshusets Fristelser og Driveriets Ødelæggelse.

Det er en Ungdom, der i værste Fald befolker vore Fængsler eller, hvis det ikke kommer saa vidt, dog paa en eller anden Maade ligger Samfundet til Byrde.

Ungdomstiden er Forpligtelsernes Tid, hvor det gælder, at man er sin egen Lykkes Smed. Mere end én Rigmand lagde ved Dygtighed og *Sparsommelighed* netop i sin Ungdom Grunden til sin Rigdom, medens der ogsaa findes Fattighedsmedlemmer, der begræder deres Ungdoms Bortødslen af Sundhed, Selvstændighed og Livslykke.

Naar det gaar saa skævt for mange, mon da ikke Grunden ofte er den, at de valgte daarlige Kammerater, medens de var unge.

„Slet Selskab fordærver gode Sæder“, siger man, og hvis det da ligger i ens Interesse, at bevare en sund Ungdom, maa man se at skaffe de unge godt Selskab, gode Kammerater.

Da vor Forening i sin Tid blev dannet, blev

dens Formaal vel nærmest Kammeratskab, og da en god Kammerat ikke maa være ensidig præget i nogen som helst Retning, men skal kunne tale med om alt, bør vor Forening heller ikke ledes i særlig religiøs, politisk eller „dansende“ Retning. Det skal være saaledes, at alle, gamle og unge, der kan finde en eller anden Ting, som de har Brug for, enten det nu er en hyggelig Samtale, en munter Latter eller „en lille Dans“. Vi anser nemlig ikke Dans for Kontrabande, vi kontrollerer kun, at den foregaar under passende Former.

De, som stiftede vor Forening, har fuldtud forstaaet Kammeratskabets Betydning for den Ungdom, der vil noget godt og dygtigt. Det samme har været Tilfældet med alle dem, der gennem Aarene har ledet Foreningen; men de har ikke staaet og staar ikke ene der. Saa godt som alle Medlemmer er interesserede i, at alt gaar som det skal i en Forening, der ønsker et godt Renommé, der er endog Medlemmer, der ofrer deres meste Fritid i Foreningens Interesser; men ikke nok hermed, bag hvert enkelt Medlem staar der Familie, Venner og Bekendte, som finder Behag i at komme de Par Gange om Aaret, Indbydelsen gaar ud til dem, og som ikke er bange for at gøre Foreningen betydelige Tjenester baade med Raad og Daad, hvilket viser, at ogsaa de har Forstaaelsen af det gode Kammeratskabs Betydning for Ungdommen, en Forstaaelse, der maaske endda er særlig udpræget, fordi det netop er deres egne, Talen er om.

„En lille Anmærkning“

til

„En stor Erklæring“.

En i høj Grad opsigtsvækkende Erklæring har fundet Optagelse i det sidst udkomne Nummer af „Heimdal“.

Med hvilken Overraskelse læste man ikke, at en Del af de Medlemmer, man skulde tiltro størst Besindighed, uden Skrupler erklærede, at „Heimdal“ under den nuværende Ledelse og Form savner enhver Existensberettigelse.

Men hvem skulde man vel anse for at være bedre og mere kvalificerede til at ændre uheldige Tilstande i „Heimdal“ end netop Lærerne, ikke alene i Kraft af deres højtudviklede Aand og fine Takt, men ogsaa fordi Eleverne fra deres tidligste Skoleaar har betragtet dem som værende i Besiddelse af den højeste Kløgt og mest ufejlbarlige Tænke- og Handleevne. At alle disse Egenskaber ved det nys begaaede Skridt er blegnede betydeligt, er der mange, der mener, men det maa jo blive deres Sag.

Hr. Mønsted skriver saa kønt, at han, naar Raden igen kom til ham vilde være villig til at „tage sin Tørn“, men hvad Hr. Mønsted mener med at tage sin Tørn i Forbindelse med sin tidligere Kasserervirksomhed, forstaar vi desværre ikke, og naar vi ser tilbage paa det tomme og interesseløse Aar, hvor „Tørnen blev taget“, er der god Grund til at indrømme, at hvis Hr. Mønsted skulde have taget mange af den Slags „Tørne“ er vi bange for, at hele den store „Heimdal“ vilde være svundet ind til at blive en ren Familieidyl paa en tre-fire Medlemmer.

Det er ikke Hensigten at opkaste os til Dommere over Væsener, der staar saa højt over os, men hvor vilde det ikke være kønt, om de, indrømmende deres Fejltrin, (Herregud, vi kan jo alle fejle), gik i sig selv og meldte sig ind igen, eller i det mindste gav nogle bedre og mere motiverede Grunde.

E. Christensen og R. Clemmesen.

Fra Skolen.

Godthaabsvejens Kommuneskole, der er bygget i Aaret 1881, er den tredieældste paa Frederiksberg. Udviklingen er gaaet saa rask frem i Tiden siden, at man nu vanskeligt kan faa sig til at tro, at Skolen den Gang laa omgivet af Haver og dyrkede Marker og med en Legeplads saa luftig og fri, at man med Vemod maa tænke paa Tabet af denne solbeskinneede Plet.

Der, hvor nu Kogeskolen og Annekset ligger, — i det sidste er vi jo bedst kendt — laa den Gang idylliske Haveanlæg, hvortil Lærerne kunde trække sig tilbage og spise deres Frokost og drøfte Dagens og Skolens Anliggender.

Gennem mange Aar besøgte Skolen nærmest af Kvarterets fattigste Børn. Træsko var det almindeligste Fodtøj, og først i 8. Klasse, der da repræsenterede det højforne, blev Klædragten mere soigneret.

Nærmest paa Grund af den centrale Beliggenhed er Godthaabsvejens Skole i Tidens Løb blevet et Centrum for den højeste Visdom ved det kommunale Skolevæsen paa Frederiksberg, og nu rummer den ikke alene foruden den almindelige Grundskole Mellemskoleklasser og Realklasser, men ogsaa Præliminærholdene.

Af den Grund har Haandværkere gennem adskillige Aar nærmest været at betragte som fast Personale ved denne Skole.

Stundom har man gjort den grimmere, som da man fremstillede den underlige Trip-Trap-Træskoform ud mod Sindshvilevej; denne Bygning danner en stærk Modsætning til selve Hovedbygningen, der alle Dage har været betragtet som en arkitektonisk Skønhed.

Stundom har man bygget dumt, som da man ofrede ca. 40,000 Kr. paa Gymnastiksalene og endda ikke fik dem saa rummelige, som Skolens store Børneantal fordre det.

I Sommer har man ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til Haandværkernes Virksomhed paa Skolen, særlig da denne har haft en indgribende Virkning ikke alene paa Skolens Gang, men ogsaa særlig paa dens Udseende.

Det er Hovedbygningen, der denne Gang har været under Behandling lige fra Kælder til Kvist. Den var heller ikke moderne mere. Nu er den

blevet det med elektrisk Lys og Centralvarme, og hver en Smule Plads er taget i Betragtning lige fra de mørke Kældere, der nu som Bade-stuer straalere i Renhed og Lys, og til Loftsrum-mene, der er forvandlet til Tegnestue, Samlings-stue med Undervisningslokale i Naturhistorie, Lægeværrelse, Arkiv samt Lærer- og Lærerinde-værrelse. I Stuen er der indrettet et Sløjdløkkale, der baade med Hensyn til Størrelse og Indret-ning staar paa Højde med de bedste, der findes. Alt dette samt et Par Klasseværrelser ekstra har man faaet for et stort 100,000 Kr. Det er mange Penge, siger man, særlig i disse Krigstider, og saa er der endda det ved det, at det maaske netop var Krigen, der med den truende Arbejds-løshed satte dette Arbejde i Gang.

Men hvorom alting er, vi kan kun være glade ved, at vore smaa Venner der henne paa Sko-len faar behageligere Kaar at arbejde under, og vi vil haabe, at de maa skønne paa, at Kom-munen tager sig saa varmt af deres Opdragelse og Uddannelse, hvilket dog til syvende og sidst for en stor Del kommer os „Heimdal“er til gode, naar vor Forening fremtidig faar sin Tilvækst af unge Mænd og Kvinder, der har haft endnu bedre Udviklingsmuligheder end de, der blev os til Del.

S. N.

Udmeldelsen.

Ja, det var virkelig en opsigtsvækkende Ud-meldelse, der blev bekendtgjort i sidste Nummer af „Heimdal“, men jeg synes, at den Begrun-delse, der fulgte med samme, var langt mærke-ligere.

Der fulgte samtidig et Svar til Hr. *Mønsted*, men jeg vil dog gerne i det følgende have Lov til at fremhæve et Par Enkeltheder.

Engang i Foraaret, altsaa for kun et halvt Aar siden, modtog Foreningen fra Hr. *Mønsted* et Kort med en Tak for en Hilsen, der var sendt ham. Sin Begejstring for „Heimdal“ udtrykker Hr. *Mønsted* ved at tilføje paa Kortet: „„Heim-dal“ længe leve. Hurra!“ — — —

Naar man sammenligner dette med Hr. *Møn-steds* Begrundelse af sin Udmeldelse, saa synes jeg ikke, at disse to Ting kan falde fuldstændig sammen, især naar man tager i Betragtning, at

der kun er et halvt Aar in mellem de to Skrivel-ser, og dertil kommer desuden, at Foreningen ledes paa ganske den samme Maade som sidste Aar. Naar Hr. *Mønsted* nu engang skal be-grunde sin Udmeldelse, saa synes jeg, at han skylder Foreningen saa meget, at han sender en bedre og mere antagelig Begrundelse.

Nok om det, men at Hr. *Mønsted* blandt sine Kollegaer agiterer for at de skal melde sig ud af „Heimdal“, synes jeg ikke er helt „fair“, især da Hr. *Mønsted* absolut ikke er kvalificeret til at bedømme „Heimdal“, eftersom han ikke har været til et eneste af vore Møder i de 2½ Aar, der er gaaet siden han var Medlem af Besty-relsen.

At Hr. *Mønsted*s Begrundelse ogsaa har kun-net skade „Heimdal“ udenfor selve Foreningen, ser man af Vendingen: „vi Lærere kan ikke være bekendt vedblivende at yde Bidrag til en Forening, som vi slet ikke tager os af“. Bortset fra, at Hr. *Mønsted* aldeles uberettiget bruger Formen „vi“, da en stor Del af Lærerne jo endnu kan være bekendt at være Medlemmer af „Heim-dal“, (at disse ikke har protesteret mod Hr. *Mønsted*s uberettigede Form, forstaar jeg ikke, men det kommer sikkert nok) saa kunde Hr. *Mønsted*s Begrundelse virke i høj Grad ned-sættende for Foreningen i Ikke-Medlemmers Øjne. Men i den Retning tror jeg dog, vi er udmær-keet godt garderet, idet de fleste Medlemmers Forældre kommer til de af „Heimdal“s Sammen-komst, hvor Ikke-Medlemmer kan komme med, og her kan de jo selv konstatere den gode Tone, der hersker i „Heimdal“.

Naar man saa samtidig hører, at Hr. *Mønsted* for et halvt Aar siden var saa begejstret for „Heimdal“, som Tilfældet var, og at han ikke i 2½ Aar har været til Stede ved Foreningens Møder og altsaa kun kan have sin Viden om disse andet Steds fra, saa vil jo enhver med Lethed kunne indse, at Hr. *Mønsted*s Begrun-delser intet har at sige.

Til sidst vil jeg blot gentage, at jeg mener Hr. *Mønsted* skylder Foreningen en bedre Be-grundelse, og jeg tror, der er mange, der lige-som jeg, venter paa en saadan.

Henry Fetterlein.

Den 5. November.

Det var vel nok den største Aften, vi endnu har haft i „Heimdal“. Aldrig har vi før haft et saa fint og udsøgt Program, saa stor Tilslutning og saa mange tilfredse Ansigter. Men der laa ogsaa et Arbejde forud. Baade Bestyrelse og Medlemmer havde gjort deres til det gode Udfald saavel ved Anskaffelsen af de optrædende Kræfter som ved Salget af Billetter til Aftenunderholdningen. Der solgtes ca. 400 Stk., og til ret mange flere havde der heller ikke været Plads, for hver Stol var optaget. Selv om vistnok Størsteparten af vore indenbyes Medlemmer var til Stede, saa forsvandt de dog næsten mellem alle de fremmede Gæster, i hvert Fald under Underholdningen. At saa mange Forældre og Familienmedlemmer var mødte, tyder jo dog paa, at „Heimdal“s Foretagender interesserer ikke alene Medlemmerne selv, men ogsaa disses Paarørende, hvorfor det ogsaa var med en vis Stolthed, vi denne Aften kunde vise, hvordan „Heimdal“ er, og at alt, hvad der fortælles og skrives, ikke altid slaar lige til. Ved at lade Blikket glide ned gennem Stoleraderne skuffedes og forbausedes vi højlig over ikke at kunne finde én eneste Lærer eller Lærerinde fra vor Skole naar undtages Hr. Madsen som Formand for Foreningen. Det er sørgeligt i en Forening som vor, at netop den Kreds af Medlemmer, som vel er de vigtigste ved Opretholdelsen af det Formaal, som „Heimdal“ er baseret paa, efterhaanden svigter og endda for nogles Vedkommende falder fra allerede efter 3 Aars Forløb.—

Naa, men det var Aftenunderholdningen. Efter de Udtalelser at dømme, som jeg senere har hørt, skal den jo som Helhed have været yderst tilfredsstillende. Her talte jo ogsaa de stormende Bifald tilstrækkelig for sig selv. At Hr. *Fini-Henriques*' Violinspil selvfølgelig vakte stor Beundring er vel næsten en overflødig Bemærkning. Navnlig hans egen Vuggevis og den snurrige „Myggedans“ gjorde megen Lykke.

Vi fik flere da *capo* Numre og Hr. *Fini-Henriques* udtalte sig endda senere om, at det havde været ham selv en stor Fornøjelse at spille for en saadan ung, fornøjelig og taknemmelig Tilhørerkreds, og hvis det skulde være en anden Gang . . . . .

Næsten som en Contrast, hvis man her kan bruge et saadant Udtryk, kom Hr. *Storm-Petersen* saa med sine Historier. Kunde man før have hørt en Knappenaal falde til Jorden, saa kunde man vist nu gerne have væltet baade Borde og Stole uden at det vilde være blevet ænset, saadan var Latteren; vi formelig vred os i Latterkrampe, men man kunde heller ikke andet; det Humør, det Sprog og de Gebærder, som Hr. *Storm-Petersen* optraadte med, var enestaaende. Da Kabaretkunstneren intet Honorar skulde have for alle sine Historier, blev der, som en Paaskønnelse, overrakt ham en stor Buket Roser.

Saa var der Frk. *Bjerring Larsen* med sin Sang. Herom vil jeg sige, at havde man hørt den Stemme i et mindre Rum, vilde den sikkert have været nydelig, men i en Sal som Gimles den store, gjorde den sig ikke tilstrækkelig. Orkestrets Musiknumre var alle udmærkede, og dets Balmusik var ogsaa fortræffelig. Selve Ballet var helt igennem nydeligt, og forløb paa bedste Maade, saa da Festen var forbi, havde baade Bestyrelse, Medlemmer og Gæster ikke Grund til at være andet end tilfredse. Ca. 100 Par deltog i Ballet.

Sekretær.

Foreningsmeddelelser.

Program for Januar 1916.

Onsdag den 5. Januar Kl. 8 $\frac{1}{4}$ præcis paa Godthaabsvejens Skole:

Møde

Lørdag den 22. Januar Kl. 8 $\frac{1}{4}$ præcis i „Gimle“s lille Sal:

Soiré.

Nærmere Program for disse 2 Fester kommer i Januar-Nummeret.

C. Jensens Ølforretning

6 Eversvej 6

Anbefaler sig med alle gangbare Ølsorter

— Specialitet —

Hafnia Skattefri Porter og Citronvand

Telefon Godthaab 785 y

Vogne overalt i Byen